

Hagekja väidab, et vaidlustatud otsust vastu võttes taganes EMA oma täpsest ja tingimusteta kinnitusest, mis puudutab hageja APRETUDE'i müügiloa taotluse sobivat õiguslikku alust. Hageja väidab seega, et vaidlustatud otsus rikub õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja tuleb seega tühistada.

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ, inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (ELT 2001, L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT 2004, L 136, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 229).

15. septembril 2022 esitatud hagi – ClientEarth versus nõukogu

(Kohtuasi T-577/22)

(2022/C 472/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ClientEarth AISBL (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat C. Ziegler)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Nõukogu 5. juuli 2022. aasta otsus (SGS 22/00149), mis puudutab vaidmenetluse algatamise taotlust Árhusi määruse IV jaotise kohaselt seoses nõukogu 27. jaanuari 2022. aasta määrusega (EL) 2022/109, millega määratakse 2022. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 21, 27.1.22, lk 1);
- jätta nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et tehtud on ilmseid õigus- ja hindamisvigu seoses hageja juurdepääsuga vaidmenetlusele vastavalt Árhusi määrusele, kuna nõukogu:
 - keeldus uuesti läbi vaatamast ajutisi lubatud kogupüüke, mis hiljem asendati lõplike EL/UK kogupüükidega, kuigi hagejal on huvi nende läbivaatamise vastu;
 - leidis, et hageja väited, et nõukogul puudus pädevus ja ta kuritarvitas oma volitusi, kui ta võttis vastu lubatud kogupüüki käsitleva määruse, on vastuvõetamatud, sest need ei kuulu Árhusi määruse artikli 10 kohaldamisalasse.
2. Teine väide, et tehtud on ilmseid õigus- ja hindamisvigu seoses teisese õiguse oluliste aspektidega ja nõukogu pädevuse ulatusega määrata kindlaks lubatud kogupüük vastavalt ETL artikli 43 lõikele 3, sest nõukogu:
 - pani toime ilmseid õigusnormi rikkumisi seoses kaalutlusruumiga, mis tal on kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel;
 - tegi ilmseid õigus- ja hindamisvigu seoses tema pädevuse piiridega vastavalt ETL artikli 43 lõikele 3.

3. Kolmas väide, et tehtud on ilmseid hindamisvigu seoses nõukogu kohustustega:
- mitte ületada pärast 2020. aastat maksimaalset jätkusuutliku saagikuse kasutamise määra kõigi kalavarude osas, nagu seda nõuab ÜKP alusmääruse artikli 2 lõige 2;
 - rakendada ettevaatuspõhimõtet, nagu on nõutud ÜKP alusmääruse artikli 2 lõike 2 esimeses ja teiseses lõigus, artikli 4 lõike 1 punktis 8 ja artikli 9 lõikes 2 ning mis on rangelt piiratud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgiga;
 - rakendada ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, nagu on nõutud ÜKP alusmääruse artikli 2 lõikes 3.
4. Neljas väide, et tehtud on ilmne hindamisviga seoses nõukogu poolt võimu kuritarvitamisega, kui nõukogu võttis vastu nõukogu 27. jaanuari 2022. aasta määruse (EL) 2022/109, millega määratakse 2022. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 21, 27.1.22, lk 1).

16. septembril 2022 esitatud hagi – Fédération environnement durable jt versus komisjon

(Kohtuasi T-583/22)

(2022/C 472/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Fédération environnement durable (Pariis, Prantsusmaa), Bundesinitiative Vernunftkraft e.V. (Berliin, Saksamaa), Vent de Colère! – Fédération nationale (Peyraud, Prantsusmaa), Vent de Raison – Wind met Redelijkheid (VdR-WmR) (Petit-Roeulx, Belgia) (esindaja: advokaat M. Le Berre)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 7. juuli 2022. aasta otsus (fisma.b.2(2022) 5340198, Ares (2022)4952619 – 07/07/2022), millega jäeti rahuldamata hageja taotlus komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2021/2139⁽¹⁾ läbivaatamiseks;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et delegeeritud määruse ettevalmistamisel on rikutud Århusi konventsiooni⁽²⁾ artikleid 6-8, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1367/2006⁽³⁾ artiklit 9 ja artikli 10 lõiget 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määruse (EL) 2020/852⁽⁴⁾ artikli 10 lõiget 4, artikli 11 lõiget 4 ja artikli 20 lõiget 2.
2. Teine väide, et seoses kliimamuutuste leevendamise eesmärgiga on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 37, ELTL artiklit 191 ja määruse 2020/852 artikli 19 lõike 1 punkti f ning määruse 2020/852 artikli 10 lõike 3 punkti a, artikli 19 lõike 1 punkte a ja j ning artikli 19 lõiget 3.
3. Kolmas väide, et seoses kliimamuutustega kohanemise eesmärgiga on rikutud määruse 1367/2006 artikli 10 lõiget 2.